

pro simplici ponitur, facio, curo, κηδομαι. Idem A quod dixerat Carion, οἰμωξέσθρα σὺ. Δακτύλιον. In anulis ferendis fatalem quandam, ac velut magicam inesse virtutem, antiquitas existimavit, vel ad depellenda incommoda, vel commoda iis concilianda, qui anulos gestarent. Gyges Lydorum rex tanta efficacis anulos habuisse fertur, ut illis ditesceret, illis gratus & amabilis esset, & quocunque libitum erat, iret. Talem habere te Iustus ait, quem ab Eudamo emerit, qui philosophus fuit, rerum naturalium peritissimus, in hoc genere adeo exercitatus, ut anulos conficeret aduersus daemones, veneficia, ferarum morsus, praesertim contra serpentes, qui eiusmodi erant, ut non solum homines ὀφιοδύτους, id est, a serpentibus iam morsos curarent, sed & ne morderentur, impedirent, qui propter praesentem remedij praestantiam φαρμακίται vocabantur, quemadmodum ευσκοί, propter mutuum rerum naturalium vel συμπάθειαν, id est, consensum & cognationem, vel ἀντιπάθειαν, id est, dissensum & repugnantiam. Naturalium enim rerum opportuna applicatio conferebat ad contrahendum, vel expellendum. Isthac nosse exacte, eius demum est, qui naturalium rerum causam caller, & vim secretiorem. δραχμῆς. Collocatur haec dictio post participium περιέρχους. Drachma tantum capit sex obolos, ut mirè exiguum videri queat pretium rei tam nouae & ex-

quisita. At hoc dicit ut iniuriam faciat sycophanta, cui iam adeo angusta res est, ut ne drachma quidem supersit huiusmodi anulis comparandis, cum contra, bonis usque adeo nihil desit, ut pretiosissima quaeque minimo etiam constent. δῆγματος. Etiam si anulus quem gestas plurimum potest aduersus morsum ferarum, tamen aduersus dentem & calumniam sycophanta, inefficax est. Nam nemo est, quamlibet etiam bonus & equus, qui sycophantarum vitet calumniam. Constructio est eiusmodi, οὐκ ἐνεσι, scilicet φάρμακον, id est, remedium, vel ἐπωδή, id est, incantatio, δῆγματος συκοφάντου, aduersus morsum sycophanta. vel οὐκ ἐνεσι, scilicet δακτύλιος, non conficitur anulus, δῆγματος, ἔχων ἰχώω πρὸς τὸ δῆγμα, συκοφάντου. εἰρήκατον. Non fuit cur illi dicerent, praesertim non roganti, sed hoc illi graue, quod nihil de illis audiat, vnde causam arripit, qua eos possit in ius vocare. Id quod facturus erat cum Carion dixit, ἢ τῆς πονηρῶν ἡθῶς, καὶ τοιχωρύχων (Animum enim eius rei faciunda fuisse sycophanta, testatus satis est ipse, cum dixit, Σὺ μὲν εἰς ἀγορὰν ἰὼν τῶν ἄλλων, οὐκ ἂν φθάνοις) sed illi nondum aderat testis, qui postea quasi aliud agens, eo aduersus, ubi hi contendebant. At coram teste cauent Iustus & Carion, ne quid inconsultius effutiant, quod ipsis postea obfuturum sit.

Καρ. Μὰ τὸν Δί, οὐκοῦν τὸ γε σὸς, σὰ φ' ἰὸς ὀπι.
 Συ. Ἀπὸ τῆς ἐμῆς γὰρ ναὶ μὰ Δία δειπνήσετον.
 Δι. Ὡς δὴ τὸ ἀληθὲς οὐ μετὰ τοῦ μάρτυρος.
 Διαβήρα γέεις, μηδενὸς ἐμπεπλησμένον.
 Συ. Ἀρνεῖσθον, ἐν δὲν ὅτιν ὦ μιανωτάτω.
 Πολὺ χεῖμα τεμαχῶν, καὶ κρεῶν ὠπιημένων.
 ἔ. ἔ. ἔ. ἔ. ἔ. ἔ. ἔ. ἔ. ἔ. ἔ. ἔ.
 Καρ. Κακόδιμον. ὀσφραίνει πῖ; Δι. τῆ ψύχους γ' ἴσως,
 Ἐπεὶ τοιοῦτον ἀμπεχεῖ) ξιβάνιον.
 Συ. Ταῦτ' οὐδ' ἀνάχετ' ὅτιν ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ.
 Τούτους ἕβει ζεν εἰς ἐμ'. οἰμ' ὡς ἀχομαι.
 Ὅπ' ἔχουσι ὦν καὶ φιλόπολις, πάχω κακῶς.

D
 C A. Quae tibi quidem bona sit, eam propter non adsumus.
 SY. Vos per Iouem, hodie de meo cenabitis.
 IV. Vitiam, si hoc verum est, tu cum teste tuo crepes
 Medius, licet nullo distentus sis cibo.
 SY. Negatis? at intus magna vis est piscium:
 Et magna, ut olfacio, assarum vis carniū,
 Hy hy, hy hy, hy hy, hy hy, hy hy, hy hy.
 C A. Et quid odoraris tu scelus? IV. frigus puto:
 Cum perforato fiet amictus pallio.
 SY. Tantamne pati me ab istis contumeliam?
 Proh Deum & hominum fidem: dolore differor:
 F Quod vir bonus, & patria amans, haec mala susfero.

Σχόλια. Οὐκοῦν τὸ γε σὸς.] ἀγαθῶς δηλονότι. Ὡς γ' ἐπαληθεῖα] λείπει, δειπνήεις. Μετὰ τὸ μάρτυρος.] κλητόρα γὰρ ἦγετο ἵνα αὐτοὺς εἰς δίκην καλέσῃ. ἄλλως, τὰ συκοφάντη ἐπετά τις ὡς μαρτυρεῖν. ὡς ἀνοχότος οὐδ' ἔσσοφάντου καὶ μάρτυρα ἵνα εἰς δίκην καλέσται τὸ φησι. ὦ ὦ.] ἔχῃ τῆς ψυχῶν τούτων ἢ δεικνύσι ὅτι χυρεῖαν κρεῶν ὀσμῆς ἠδ' ἔλε. ἄλλως, ὦ ὦ, ὀπρήμα σαυμασιόν. ἢ ὀσφραίνόμενος τὸ φησι. Τῆ ψύχους γ' ἴσως] ἐπεὶ τὰ ζῶα ἐθιμένε ψυχῆς ἀφαιρούμενα πολλὰ εἰς ὀσφραίνον.

GERARDVS. τὸ γε σὸς.] ἀγαθῶς, repete ἐκ ἐσθλῶν ἐνθάδε ἐπ' ἀγαθῶν τῆς γε σὸς. ἄφα pro ἄφως, vel εὐ, τῆς ἐμῆς. ἢ ἀγαθῶν de meis facultatib. furi

eos insinulat, ut quid contumeliosè illi obiciat, sed iustus prudenter conuitium in risum vertit. Sic disrumparis, ut verum est quod dicis, nempe nos de tuo cenabimus, tu velim, ut rumparis inuidia. Quod si non ira continget, merito mendacis es accusandus. Vt uois accidente, omnis & noxa, & culpa in te erit retorquenda. τοῦ μάρτυρος, demonstrat testè Sycophantæ, cui tantundè mali imprecatur, χεῖμα. Nomen hoc cum genituo excellentiam quandam notat. χεῖμα φρονήσεως, mirabilis prudentia. Aliquando adiectiuum adiicitur, ut καλὸν τι χεῖμα καὶ μέγα, res pulcherrima &